C/2025/3739

17.9.2025

P9_TA(2024)0312

Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen muuttaminen

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2024 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (15876/2023 – C9-0005/2024 – 2023/0137(CNS))

(Erityinen lainsäätämisjärjestys – kuuleminen)

(C/2025/3739)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston esityksen (15876/2023),

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 14 kohdan toisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C9-0005/2024),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 82 artiklan,

— ottaa huomioon budjettivaliokunnan kirjeen,

— ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0444/2023),

1. hyväksyy neuvoston esityksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;

2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;

3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia esitykseensä;

4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tarkistus 2

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

neuvoston esitykseen

NEUVOSTON ASETUS

liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 126 artiklan 14 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([2]),

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa, jäljempänä 'SEUT', edellytetään jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen yhteensovittamista unionissa, mikä merkitsee seuraavien johtavien periaatteiden noudattamista: vakaa hintataso, terve julkinen talous ja rahatalous sekä kestävä maksutase.

(2) Unionin talouden ohjausjärjestelmä, joka koostuu pitkälle viedystä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointi- ja valvontajärjestelmästä, on ohjannut jäsenvaltioita niiden pyrkiessä saavuttamaan talous- ja finanssipoliittiset tavoitteensa. Vuonna 1992 tehdystä Maastrichtin sopimuksesta lähtien järjestelmä on auttanut makrotaloudellisessa lähentymisessä, terveen julkisen talouden turvaamisessa ja makrotalouden epätasapainojen korjaamisessa. Euroalueen yhteisen rahapolitiikan ja yhteisen rahan rinnalla järjestelmä on luonut edellytykset talouden vakaudelle, kestävälle ja osallistavalle talouskasvulle ja unionin kansalaisten työllisyyden parantamiselle.

(3) Alun perin 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetuista neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1466/97 ([3]) ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1467/97 ([4]) sekä vakaus- ja kasvusopimuksesta 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetusta Eurooppa-neuvoston päätöslauselmasta ([5]) koostuneen vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve ja kestävä julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä sekä saavuttamaan rahoitusvakauden tukema vahva, kestävä ja osallistava kasvu ja tukemaan tällä tavoin kestävää kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.

(4) Talous- ja rahaliiton (EMU) kolmannessa vaiheessa jäsenvaltioita koskee SEUT 126 artiklan 1 kohdan mukaan velvoite välttää liiallisia julkistalouden alijäämiä.

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ▌.

([1]) EUVL C,, s..

([2]) EUVL C 290, 18.8.2023, s. 17.

([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

([5]) Eurooppa-neuvoston päätöslauselma vakaus- ja kasvusopimuksesta (Amsterdam 17 päivänä kesäkuuta 1997) (EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1).

(5) Unionin talouden ohjausjärjestelmää olisi mukautettava siten, että siinä otetaan paremmin huomioon eri jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusasemien, julkisen velan, taloudellisten haasteiden ja muiden haavoittuvuuksien lisääntynyt keskinäinen epäyhtenäisyys. Covid-19-pandemian johdosta toteutetut vahvat politiikkatoimet osoittautuivat hyvin tuloksellisiksi kriisin aiheuttamien taloudellisten ja sosiaalisten seurausten lieventämisessä, mutta kriisi sai aikaan julkisen ja yksityisen sektorin velkasuhteiden huomattavan kasvun. Tästä syystä on erityisen tärkeää, että velkasuhteita ja alijäämiä pienennetään maltillisille tasoille asteittain, realistisesti, pitkäjänteisesti ja kasvua edistävällä tavalla, tarjotaan tilaa vastasykliselle politiikalle ja korjataan makrotalouden epätasapainoja unohtamatta työllisyyttä koskevia ja sosiaalisia tavoitteita. Lisäksi unionin talouden ohjausjärjestelmää olisi mukautettava siten, että sillä autetaan vastaamaan unionin keskipitkän ja pitkän aikavälin haasteisiin, joita ovat muiden muassa oikeudenmukaisen digitaalisen ja vihreän siirtymän, mukaan lukien ilmastolaki ([6]), aikaansaaminen, energiaturvallisuuden varmistaminen, avoimen strategisen riippumattomuuden tukeminen, vastaaminen väestörakenteen muutokseen, yhteiskunnan ja talouden häiriönsietokyvyn ja jatkuvan lähentymisen vahvistaminen sekä turvallisuus- ja puolustusalan strategisen kompassin täytäntöönpano. Tämä kaikki edellyttää uudistuksia ja mittavia pitkäjänteisiä investointeja tulevina vuosina.

(6) Unionin talouden ohjausjärjestelmän olisi edistettävä tervettä ja kestävää julkista taloutta sekä kestävää ja osallistavaa kasvua, ja sen vuoksi siinä olisi kohdeltava jäsenvaltioita eriytetysti ottamalla huomioon niiden julkista velkaa ja taloutta koskevat haasteet ja sallimalla monivuotiset maakohtaiset julkisen talouden kehityspolut, samalla kun varmistetaan tehokas monenvälinen valvonta ja noudatetaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

(7) Jotta voidaan varmistaa läpinäkyvä yhteinen unionin kehys, joka perustuu SEUT 126 artiklan 2 kohdassa sekä SEUT ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU', liitteenä olevassa liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 12 tarkoitettuihin viitearvoihin, monenvälisen valvonnan perustana olevan noudattamisen valvontaa olisi vahvistettava toimimaan tarpeellisena vastaparina riskiperusteiselle valvontakehykselle, joka mahdollistaa maakohtaiset julkisen talouden kehityspolut.

(8) Unionin finanssipolitiikan kehyksen yksinkertaistamiseksi ja läpinäkyvyyden lisäämiseksi kunkin jäsenvaltion nettomenouran asettamisen ja vuotuisen julkisen talouden valvonnan olisi perustuttava yhteen ainoaan operatiiviseen indikaattoriin, joka on ankkuroitu velkakestävyyteen. Tämän yhden indikaattorin olisi perustuttava kansallisesti rahoitettuihin nettomääräisiin perusmenoihin, joilla tarkoitetaan ***julkisia menoja, joista on vähennetty korkomenot, harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet, täysin unionin varoista saatavilla tuloilla katettavista unionin ohjelmista aiheutuvat menot ja unionin rahoittamien ohjelmien kansalliset yhteisrahoitusmenot sekä työttömyyskorvausmenojen suhdanteen mukaan vaihtelevat tekijät.*** Niiden ohjaavien periaatteiden mukaisesti, joita Euroopan komissio on käyttänyt liiketoimien luokittelussa kertaluonteisiksi, kertaluonteiset toimenpiteet ja muut väliaikaiset toimenpiteet olisi myös jätettävä nettomenojen ulkopuolelle. Tämä indikaattori mahdollistaa makrotalouden vakauttamisen, koska automaattisten vakauttajien toiminta, mukaan lukien tulojen ja menojen vaihtelut, joihin hallitus ei suoraan voi vaikuttaa, ei vaikuta siihen.

(9) SEUT 126 artiklan 2 kohdassa ja pöytäkirjassa N:o 12 tarkoitettu suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) lasketun 3 prosentin viitearvon ylittymisestä johtuva liiallisia alijäämiä koskeva menettely, jäljempänä 'alijäämäperusteinen liiallisia alijäämiä koskeva menettely', on vakiintunut EU:n julkisen talouden valvonnan osatekijä, jolla on voitu tuloksellisesti vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipolitiikkaan.

(10) SEUT 126 artiklan 2 kohdassa ja pöytäkirjassa N:o 12 tarkoitetun velkakriteerin, joka on 60 prosenttia suhteessa BKT:hen, ylittymisestä johtuvan liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn, jäljempänä 'velkaperusteinen liiallisia alijäämiä koskeva menettely', vahvistamiseksi olisi keskityttävä poikkeamiin neuvoston Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) […] ([7]) nojalla asettamalta nettomenouralta.

(13) Neuvosto voisi asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 ja 25 artiklan mukaisesti komission suosituksesta sallia jäsenvaltioiden poiketa neuvoston mainitun asetuksen nojalla asettamalta nettomenouralta, jos euroalueen tai koko unionin talous on vakavassa taantumassa tai jos on kyse poikkeuksellisista olosuhteista, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja joilla on merkittävä vaikutus asianomaisen jäsenvaltion julkiseen talouteen, edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Näin ollen tällaista poikkeamista ei olisi merkittävä valvontakirjanpitoon eikä sen pitäisi johtaa velkaperusteisen liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn aloittamiseen.

([6]) Eurooppalaisessa ilmastolaissa asetetaan unionin laajuinen ilmastoneutraaliustavoite, joka on saavutettava vuoteen 2050 mennessä, ja edellytetään, että unionin toimielimet ja jäsenvaltiot edistyvät sopeutumiskyvyn parantamisessa, mikä edellyttää huomattavia julkisia investointeja, joilla vähennetään ilmastonmuutoksen EU:lle ja sen jäsenvaltioille aiheuttamia kielteisiä sosioekonomisia vaikutuksia, kasvuun ja julkisen talouden kestävyyteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset mukaan lukien.

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) […] [talouspolitiikan tuloksellisesta koordinoinnista ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta] (EUVL L …, …, s….).

(14) Arvioidessaan liiallisen alijäämän olemassaoloa SEUT 126 artiklan 3 kohdan mukaisesti komission olisi otettava huomioon kaikki merkitykselliset tekijät. Asianomaisella jäsenvaltiolla olevat merkittävät julkiseen velkaan liittyvät haasteet olisi katsottava keskeiseksi raskauttavaksi tekijäksi.

(14 a)
Ottaen huomioon kasvavat geopoliittiset jännitteet ja turvallisuushaasteet sekä niistä jäsenvaltioille aiheutuva tarve kehittää voimavarojaan, tapauksen mukaan puolustukseen tehtävien julkisten investointien lisäämistä olisi pidettävä merkityksellisenä tekijänä arvioitaessa liiallisen alijäämän olemassaoloa SEUT 126 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tätä tekijää voitaisiin arvioida EU:n keskiarvojen, keskipitkän aikavälin suuntausten tai muiden asiaankuuluvien vertailuarvojen perusteella ottaen huomioon myös tilastosäännöt, jotka koskevat puolustustarvikemenojen kirjausajankohtaa.

(15) Jotta toteutuneita poikkeamia nettomenouralta voidaan seurata asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 21 artiklan mukaisesti, komission olisi perustettava kullekin jäsenvaltiolle valvontakirjanpito, jolla seurataan vuotuisten poikkeamien kumuloitumista ajan myötä. Noudattamisen valvonnan olisi perustuttava valvontakirjanpidon tietoihin. Komission olisi erityisesti laadittava SEUT 126 artiklan 3 kohdan mukaisesti kertomus, kun julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen ylittää viitearvon, kun julkisen talouden rahoitusasema ei ole lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen ja kun jäsenvaltion valvontakirjanpitoon merkityt poikkeamiset ylittävät vahvistetut vuotuiset tai kumulatiiviset raja-arvot. Julkisen talouden rahoitusaseman katsotaan olevan lähellä tasapainoa, jos nimellinen alijäämä on enintään 0,5 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen.

(16) Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mukaisen korjaavan nettomenouran avulla julkistalouden alijäämä olisi saatava laskettua SEUT 126 artiklan 2 kohdassa ja pöytäkirjassa N:o 12 tarkoitetun suhteessa BKT:hen lasketun 3 prosentin viitearvon alapuolelle tai pidettyä sen alapuolella neuvoston asettamaan määräaikaan mennessä. Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mukainen korjaava nettomenoura on periaatteessa sama kuin neuvoston alun perin asettama ura, mutta siinä otetaan huomioon tarve varmistaa alijäämäkriteerin ylittyessä rakenteellinen vähimmäissopeutus, joka on 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, tai tarve korjata velkakriteerin ylittyessä poikkeama kyseiseltä uralta. Jos kyseinen alkuperäinen ura ei olosuhteiden vuoksi ole objektiivisesti tarkasteltuna enää toteuttamiskelpoinen, neuvoston olisi voitava asettaa liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn puitteissa toisenlainen ura.

(17) 'Neuvoston olisi jatkossakin voitava komission suosituksesta pidentää määräaikaa, joka liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn piirissä oleville jäsenvaltioille on annettu liiallisen alijäämän korjaamiseen, jos se asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 artiklaa noudattaen toteaa euroalueen tai koko unionin talouden olevan vakavassa taantumassa tai jos asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 25 artiklaa noudattaen on kyse poikkeuksellisista olosuhteista, joihin hallitus ei voi vaikuttaa ja joilla on merkittävä vaikutus yksittäisen jäsenvaltion julkiseen talouteen, edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä.

(18) Toisen pilarin eläkejärjestelmiä koskevat asetuksen (EY) N:o 1467/97 erityissäännökset olisi kumottava, koska neuvoston asettamassa nettomenourassa on jo tarkoitus ottaa huomioon tällaisiin maksuosuuksiin liittyvä tulonmenetys.

(19) Riippumattomat finanssipolitiikan instituutiot ovat osoittaneet pystyvänsä edistämään julkisen talouden kurinalaisuutta ja vahvistamaan jäsenvaltioiden julkisen talouden uskottavuutta. Riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden rooli olisi kansallisen sitoutumisen vahvistamiseksi pidettävä ennallaan uudistetussa unionin talouden ohjausjärjestelmässä***, jotta niiden kapasiteettia kasvatetaan vaiheittain***. Aiempaa riippumattomammalla Euroopan finanssipoliittisella komitealla olisi oltava näkyvämpi neuvoa-antava rooli unionin talouden ohjausjärjestelmässä.

(20) Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn päättämiselle olisi säädettävä selkeät edellytykset. Menettelyn päättämisen edellytyksenä olisi oltava, että alijäämä pysyy uskottavasti SEUT 126 artiklan 2 kohdassa ja pöytäkirjassa N:o 12 tarkoitetun suhteessa BKT:hen lasketun 3 prosentin viitearvon alapuolella, ja velkaperusteisen liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn kyseessä ollessa, että jäsenvaltio osoittaa noudattavansa liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn mukaista nettomenouraa.

(21) SEUT 126 artiklan 11 kohdassa määrätyillä sakoilla ei olisi oltava vähimmäismäärää, vaan niiden olisi kerryttävä siihen asti, kunnes toteutetaan tuloksellisia toimia, jotta sakot muodostavat todellisen kannustimen noudattaa liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä jäsenvaltioille SEUT 126 artiklan 9 kohdan mukaisesti esitettyjä vaatimuksia.

(22) Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskevat säännökset olisi kumottava.

(23) Tämä asetus on osa lainsäädäntöpakettia, jonka muut osat ovat asetus (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] ja direktiivi (EU) [...] jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta. Yhdessä niillä luodaan uudistettu unionin talouden ohjausjärjestelmä, jolla talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen ([8]), jäljempänä 'vakaussopimus', III osasto "Finanssipoliittinen sopimus" saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä vakaussopimuksen 16 artiklaa noudattaen. Tukeutuen jäsenvaltioiden vakaussopimuksen toteuttamisesta saamaan kokemukseen ehdotetussa lainsäädäntöpaketissa säilytetään finanssipoliittisen sopimuksen keskipitkän aikavälin näkökulma välineenä, jolla saadaan aikaan finanssipolitiikan kurinalaisuus ja edistetään kasvua. Paketilla vahvistetaan maakohtaista ulottuvuutta. Näin pyritään lisäämään kansallista sitoutumista muun muassa vahvistamalla riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden roolia, joka perustuu komission vakaussopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ehdottamiin ([9]) finanssipoliittisen sopimuksen yhteisiin periaatteisiin. Asetuksessa (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] säädetään finanssipoliittisessa sopimuksessa edellytetystä, noudattamista koskevaan kokonaisarvioon sisältyvästä analyysista, joka koskee menoja, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Kuten finanssipoliittisessa sopimuksessa, väliaikaiset poikkeamat keskipitkän aikavälin suunnitelmasta sallitaan asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 ja 25 artiklan mukaisesti ja valvontakirjanpitoa koskevien säännösten nojalla vain poikkeuksellisissa olosuhteissa. Jos havaitaan merkittäviä poikkeamia keskipitkän aikavälin suunnitelmasta, olisi finanssipoliittisen sopimuksen tavoin toteutettava toimenpiteitä niiden korjaamiseksi tietyn ajanjakson kuluessa. Lainsäädäntöpaketilla vahvistetaan julkisen talouden valvonnan ja noudattamisen valvonnan menettelyjä terveen ja kestävän julkisen talouden sekä kestävän ja osallistavan kasvun edistämistä koskevan sitoumuksen täyttämiseksi. Tästä syystä talouden ohjausjärjestelmän uudistuksessa säilytetään vakaussopimuksessa asetetut talousarvion kurinalaisuutta ja velkakestävyyttä koskevat perustavoitteet.

(24) Sellaisia jäsenvaltioita varten, jotka ovat liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä uudistetun ohjausjärjestelmän tullessa voimaan, tarvitaan siirtymäsäännöksiä. SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla annetut suositukset ja SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla esitetyt vaatimukset, jotka on hyväksytty ennen tämän muutosasetuksen voimaantuloa, on tarkistettava niiden mukauttamiseksi muutettujen 3 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan 1 kohdan säännöksiin. Näin neuvosto voi asettaa uusien säännösten mukaisen korjaavan nettomenouran sellaisille jäsenvaltioille, jotka ovat toteuttaneet toimia, etenemättä liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä.

(24 a)
Ottaen huomioon, että alijäämään perustuvan liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn säännöt säilyvät ennallaan siten, että rakenteellisen rahoitusaseman vuotuisen vähimmäisparannuksen vertailuarvona on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen merkittävästi muuttuneessa korkoympäristössä, komissio voi siirtymäkauden ajan vuosina 2025, 2026 ja 2027 – jotta ei vaaranneta elpymis- ja palautumistukivälineen myönteisiä vaikutuksia – mukauttaa vertailuarvoa ottaakseen huomioon korkomaksujen kasvun asetettaessa ehdotettua korjaavaa uraa, joka koskee ensimmäistä, vuosiksi 2025, 2026 ja 2027 laadittua keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaa liiallista alijäämää koskevan menettelyn puitteissa, edellyttäen että asianomainen jäsenvaltio täyttää asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 11 artiklan c alakohdassa säädetyt edellytykset vihreän ja digitaalisen siirtymän aikaansaamista ja puolustusvoimavarojen kehittämistä koskevan tavoitteen mukaisesti.

(25) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 1467/97 olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1467/97 seuraavasti:

1) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joilla nopeutetaan ja selkeytetään liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanoa. Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tavoitteena on estää julkistalouden liialliset alijäämät ja, kun niitä esiintyy, nopeuttaa alijäämien korjaamista, kun talousarviota koskevan kurinalaisuuden noudattamista tarkastellaan julkisen talouden alijäämää ja julkista velkaa koskevilla perusteilla.

2. Tässä asetuksessa "osallistuvilla jäsenvaltioilla" tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro. Asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 2 artiklassa olevia määritelmiä sovelletaan.

([8]) Sopimus talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta, 2.3.2012.
([9]) Komission tiedonanto Kansallisia julkisen talouden korjausmekanismeja koskevat yhteiset periaatteet, COM(2012)0342, 20.6.2012.

2 artikla

1. Julkisen talouden viitearvon ylittävää alijäämää pidetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT', 126 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuna poikkeuksellisena ylittämisenä, jos se on seurausta neuvoston asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 artiklan mukaisesti toteamasta euroalueen tai koko unionin talouden vakavasta taantumasta tai asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 25 artiklassa tarkoitetuista poikkeuksellisista olosuhteista, joihin hallitus ei voi vaikuttaa ja joilla on merkittävä vaikutus kyseisen jäsenvaltion julkiseen talouteen.

Viitearvon ylittävää alijäämää on lisäksi pidettävä väliaikaisena, jos komission ennusteet julkisen talouden kehityksestä osoittavat, että alijäämä ei enää ylitä viitearvoa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen talouden vakavan taantuman tai poikkeuksellisten olosuhteiden päätyttyä.

1 a. Kun julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT) ylittää viitearvon, sen katsotaan SEUT 126 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti pienenevän riittävästi ja lähestyvän riittävän nopeasti viitearvoa, jos asianomainen jäsenvaltio noudattaa nettomenouraansa.

2. Komission olisi laadittava SEUT 126 artiklan 3 kohdan mukaisesti kertomus, kun julkinen velka suhteessa bruttokansantuotteeseen ylittää viitearvon, kun julkisen talouden rahoitusasema ei ole lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen ja kun jäsenvaltion valvontakirjanpitoon merkityt poikkeamiset joko ylittävät

a) vuosittain 0,3 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen, tai

b) kumulatiivisesti 0,6 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen.

3. Laatiessaan SEUT 126 artiklan 3 kohdan mukaista kertomusta komissio ottaa huomioon kaikki mainitussa artiklassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät siltä osin, kuin ne vaikuttavat merkittävästi arviointiin alijäämä- ja velkaperusteiden noudattamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa.

Kertomuksessa käsitellään tilanteen mukaan seuraavia näkökohtia:

a) julkiseen velkaan liittyvien haasteiden laajuus asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 8 artiklassa tarkoitetun menetelmän perusteella, valtion velka-aseman ja sen rahoituksen kehitys sekä tähän liittyvät riskitekijät, erityisesti maturiteettirakenne, velan valuutta ja ehdolliset vastuut, mukaan lukien kaikki väestön ikääntymisestä aiheutuvat implisiittiset vastuut ja yksityisen velan määrä;

b) julkisen talouden keskipitkän aikavälin rahoitusaseman kehittyminen, mukaan lukien erityisesti toteutuneen nettomenouralta poikkeamisen laajuus valvontakirjanpidon perusteella vuosittain ja kumulatiivisesti;

c) keskipitkän aikavälin taloudellisen tilanteen kehittyminen, mukaan lukien potentiaalinen kasvu, inflaatiokehitys ja suhdannekehitys verrattuna nettomenouran perustana olleisiin oletuksiin;

d) edistyminen uudistusten ja investointien toteuttamisessa, erityisesti makrotalouden epätasapainon ehkäisemiseen ja korjaamiseen liittyvien toimenpiteiden ja unionin yhteisen kasvu- ja työllisyysstrategian mukaisten toimenpiteiden toteuttaminen, NextGenerationEU-välineestä rahoitetut toimenpiteet mukaan lukien, sekä yleinen julkisen talouden laatu, erityisesti kansallisten julkisen talouden kehysten vaikuttavuus;

d a) tapauksen mukaan puolustukseen tehtävien julkisten investointien lisääminen ottaen huomioon myös puolustustarvikemenojen kirjausajankohdan.

4. Komissio ottaa asianmukaisesti ja nimenomaisesti huomioon myös muut tekijät, joita kyseinen jäsenvaltio pitää merkityksellisinä arvioitaessa kokonaisvaltaisesti alijäämä- ja velkakriteerien noudattamista ja jotka jäsenvaltio on esittänyt neuvostolle ja komissiolle. Tässä yhteydessä tarkastellaan erityisesti kansainvälisen solidaarisuuden edistämiseen ja asetuksessa (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] tarkoitettujen unionin yhteisten painopisteiden saavuttamiseen tarkoitettuja rahoitusosuuksia.

Neuvosto ja komissio tekevät tasapainoisen kokonaisarvioinnin kaikista merkityksellisistä tekijöistä, erityisesti niiden vaikutuksesta alijäämä- ja/tai velkakriteerien noudattamisen arviointiin raskauttavina tai lieventävinä tekijöinä. Jos jäsenvaltiolla on 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja merkittäviä julkiseen velkaan liittyviä haasteita, se katsotaan keskeiseksi raskauttavaksi tekijäksi. Talouden, julkisen talouden ja rahoitusmarkkinoiden suotuisaa suhdannekehitystä ei pidetä lieventävänä tekijänä, vaikka epäsuotuisa kehitys voidaan katsoa lieventäväksi tekijäksi.

Kun noudattamista arvioidaan alijäämäkriteeriä soveltaen ja jos julkinen velka suhteessa BKT:hen ylittää viitearvon, nämä tekijät otetaan huomioon SEUT 126 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaan päätökseen johtavissa vaiheissa vain, jos yleisperiaatteen molemmat edellytykset – se, että julkistalouden alijäämän on pysyttävä lähellä viitearvoa ja viitearvon ylittämisen on oltava väliaikaista, jotta nämä merkitykselliset tekijät otetaan huomioon – täyttyvät täysin.

Nämä tekijät otetaan kuitenkin huomioon liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaan päätökseen johtavissa vaiheissa, kun noudattamista arvioidaan velkakriteeriä soveltaen.

5. Jos jäsenvaltioiden sallitaan asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 ja 25 artiklan nojalla poiketa viitekehitysuraltaan, komissio ja neuvosto voivat päättää olla tekemättä arvioinnissaan liiallisen alijäämän olemassaoloa koskevaa päätelmää.

6. Jos neuvosto SEUT 126 artiklan 6 kohdan nojalla tekee päätöksen, jossa todetaan, että jäsenvaltiossa on liiallinen alijäämä, neuvosto ja komissio ottavat kyseisen artiklan mukaisen menettelyn myöhemmissä vaiheissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut merkitykselliset tekijät huomioon, sillä ne vaikuttavat kyseisen jäsenvaltion tilanteeseen, tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tilanne mukaan lukien, erityisesti kun ne vahvistavat määräajan liiallisen alijäämän korjaamiseksi ja mahdollisesti pidentävät mainittua määräaikaa. Kyseisiä merkityksellisiä tekijöitä ei kuitenkaan oteta huomioon, kun neuvosto päättää SEUT 126 artiklan 12 kohdan nojalla kumota SEUT 126 artiklan 6–9 kohdassa ja 11 kohdassa tarkoitetut päätöksensä tai jotkin niistä.

---

* ***Asetus (EU) […], annettu... [lisätään päivämäärä] [lisätään nimi] (EUVL L …).”***

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Talous- ja rahoituskomitea antaa SEUT 126 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun lausunnon kahden viikon kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt SEUT 126 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen.

2. Todetessaan, että liiallinen alijäämä on olemassa, komissio ottaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon täysin huomioon ja antaa asiasta lausunnon ja tekee ehdotuksen neuvostolle SEUT 126 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti ja antaa tästä tiedon Euroopan parlamentille.

3. Neuvosto päättää liiallisen alijäämän olemassaolosta SEUT 126 artiklan 6 kohdan nojalla pääsääntöisesti neljän kuukauden kuluessa asetuksen (EY) N:o 479/2009 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyistä tietojen toimittamispäivistä. Jos neuvosto päättää, että liiallinen alijäämä on olemassa, se antaa samanaikaisesti kyseiselle jäsenvaltiolle suosituksia SEUT 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Neuvosto julkistaa SEUT 126 artiklan 6 kohdan nojalla tekemänsä päätökset.

4. Neuvoston SEUT 126 artiklan 7 kohdan mukaisesti antamassa suosituksessa on vahvistettava enintään kuuden kuukauden määräaika, jonka kuluessa kyseisen jäsenvaltion on toteutettava tuloksellisia toimia. Tilanteen vakavuuden niin vaatiessa tuloksellisten toimien määräaika voidaan lyhentää kolmeen kuukauteen. Neuvoston suosituksessa on vahvistettava myös määräaika, jonka kuluessa liiallinen alijäämä on korjattava. Jos liiallisia alijäämiä koskeva menettely on aloitettu alijäämäkriteerin perusteella, korjaavan nettomenouran on niiden vuosien osalta, joina julkistalouden alijäämän odotetaan ylittävän viitearvon, johdettava rakenteellisen rahoitusaseman vuotuiseen vähimmäissopeutukseen, jonka vertailuarvona on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen.

Jos liiallisia alijäämiä koskeva menettely on aloitettu velkakriteerin perusteella, korjaavan nettomenouran on oltava vähintään yhtä vaativa kuin neuvoston asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 16 artiklan mukaisesti hyväksymä nettomenoura, ja sen on pääsääntöisesti korjattava valvontakirjanpidon kumuloituneet poikkeamat neuvoston vahvistamaan määräaikaan mennessä.

5. Kyseisen jäsenvaltion on tämän artiklan 4 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa esitettävä neuvostolle ja komissiolle selvitys SEUT 126 artiklan 7 kohdan mukaisen neuvoston suosituksen perusteella toteutetuista toimista. Selvityksessä on esitettävä neuvoston suositusta vastaavat julkisia menoja ja tuloja ja sekä meno- että tulopuolen harkinnanvaraisia toimenpiteitä koskevat tavoitteet sekä tiedot tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja suunniteltujen toimenpiteiden luonteesta. Jäsenvaltion on julkistettava selvitys. Jäsenvaltio voi pyytää asianomaista riippumatonta finanssipolitiikan instituutiota laatimaan ei-sitovan erillisen selvityksen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettujen ja suunniteltujen toimenpiteiden riittävyydestä.

6. Neuvosto voi komission suosituksesta päättää antaa SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla tarkistetun suosituksen, jos

a) tällaisen suosituksen johdosta on toteutettu tuloksellisia toimia, ja asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 25 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan, tai

b) asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan.

Tarkistetussa suosituksessa voidaan esimerkiksi pidentää liiallisen alijäämän korjaamiselle asetettua määräaikaa pääsääntöisesti yhdellä vuodella.”

3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Kun neuvosto harkitsee, onko sen SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla esittämien suositusten johdosta toteutettu tuloksellisia toimia, se tekee päätöksensä kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimittaman selvityksen ja sen täytäntöönpanon sekä muiden kyseisen jäsenvaltion hallituksen julkistamien ja riittävän yksityiskohtaisten päätösten perusteella.

Kun neuvosto toteaa SEUT 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti, että asianomainen jäsenvaltio ei ole toteuttanut tuloksellisia toimia, se tekee asiasta selkoa Eurooppa-neuvostolle.

2. Jos neuvosto todettuaan SEUT 126 artiklan 8 kohdan mukaisesti, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu, päättää julkistaa suosituksensa, päätös tehdään välittömästi tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä.”

4) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. SEUT 126 artiklan 9 kohdan mukainen neuvoston päätös, jossa osallistuvaa jäsenvaltiota vaaditaan toteuttamaan alijäämää pienentäviä toimenpiteitä, on tehtävä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on SEUT 126 artiklan 8 kohdan nojalla todennut, ettei tuloksellisia toimia ole toteutettu. Neuvosto pyytää vaatimuksessaan jäsenvaltiota noudattamaan korjaavaa nettomenouraa 3 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Neuvosto esittää myös, millaisin toimenpitein korjaava nettomenoura voidaan saavuttaa.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Neuvosto voi komission suosituksesta päättää antaa SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla tarkistetun vaatimuksen, jos

a) tällaisen vaatimuksen johdosta on toteutettu tuloksellisia toimia, ja asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 25 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan, tai

b) asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 24 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä sovelletaan.

Tarkistetussa vaatimuksessa voidaan erityisesti pidentää liiallisen alijäämän korjaamiselle asetettua määräaikaa pääsääntöisesti yhdellä vuodella.”

5) Korvataan 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun neuvosto harkitsee, onko sen SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla esittämän vaatimuksen johdosta toteutettu tuloksellisia toimia, se tekee päätöksensä kyseisen jäsenvaltion tämän asetuksen 5 artiklan 1 a kohdan mukaisesti toimittaman selvityksen ja sen täytäntöönpanon sekä muiden kyseisen jäsenvaltion hallituksen julkistamien ja riittävän yksityiskohtaisten päätösten perusteella. Komission tämän asetuksen 10 a artiklan mukaisesti tekemän valvontakäynnin tulokset on otettava huomioon.”

6) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Neuvosto tekee SEUT 126 artiklan 11 kohdan mukaisen päätöksen seuraamusten tehostamisesta kahden kuukauden kuluessa asetuksella (EY) N:o 479/2009 säädetyistä tietojen toimittamispäivistä.

2. Neuvosto tekee SEUT 126 artiklan 12 kohdan mukaisen päätöksen joidenkin tai kaikkien päätöstensä kumoamisesta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kahden kuukauden kuluessa asetuksella (EY) N:o 479/2009 säädetyistä tietojen toimittamispäivistä.

3. Neuvosto voi tehdä SEUT 126 artiklan 12 kohdan mukaisen päätöksen ainoastaan, jos alijäämä on saatu laskettua viitearvon alapuolelle ja komissio on arvioinut sen pysyvän kuluvana ja seuraavana vuonna viitearvon alapuolella ja, jos liiallisia alijäämiä koskeva menettely on aloitettu velkakriteerin perusteella, kyseinen jäsenvaltio on noudattanut neuvoston tämän asetuksen 3 artiklan 4 kohdan tai 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamaa korjaavaa nettomenouraa.”

7) Korvataan 9 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Liiallisia alijäämiä koskeva menettely keskeytetään

a) jos kyseinen jäsenvaltio toimii SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla annettujen suositusten mukaisesti,

b) jos kyseinen osallistuva jäsenvaltio toimii SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla esitettyjen vaatimusten mukaisesti.”

8) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

1. Neuvosto ja komissio seuraavat säännöllisesti toimia,

— joita kyseinen jäsenvaltio toteuttaa SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla annettujen suositusten johdosta,

— joita kyseinen osallistuva jäsenvaltio toteuttaa SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla esitettyjen vaatimusten johdosta.

2. Jos osallistuva jäsenvaltio ei toteuta toimia tai jos neuvosto katsoo toimet riittämättömiksi, neuvosto tekee välittömästi päätöksen SEUT 126 artiklan 9 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan nojalla.

3. Jos asetuksen (EY) N:o 479/2009 mukaiset toteutuneet tiedot osoittavat, että osallistuva jäsenvaltio ei ole korjannut liiallista alijäämäänsä määräajassa, joka on asetettu joko SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla annetuissa suosituksissa tai 126 artiklan 9 kohdan nojalla esitetyissä vaatimuksissa, neuvosto tekee välittömästi päätöksen SEUT 126 artiklan 9 kohdan tai 126 artiklan 11 kohdan nojalla.”

9) Muutetaan 10 a artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio pitää yllä pysyvää vuoropuhelua jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komissio tekee erityisesti valvontakäyntejä arvioidakseen jäsenvaltion tosiasiallista taloudellista tilannetta ja määrittääkseen mahdolliset riskit tai vaikeudet noudattaa tämän asetuksen tavoitteita ja mahdollistaakseen näkemysten vaihdon muiden sidosryhmien, kuten kansallisten riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden, kanssa.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Neuvoston hyväksyttyä SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla vaatimuksen ja asianomaisen jäsenvaltion parlamentin pyynnöstä komissio voi esittää arvionsa jäsenvaltion talous- ja finanssipoliittisesta tilanteesta. Jäsenvaltioita, joista on annettu SEUT 126 artiklan 8 kohdan mukaisen päätöksen nojalla suosituksia ja vaatimuksia ja SEUT 126 artiklan 11 kohdan mukaisia päätöksiä, voidaan valvoa tehostetusti paikan päällä. Kyseisten jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarvittavat tiedot käynnin valmistelua ja toteutusta varten.”

10) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

1. Sakon määrä on enintään 0,05 prosenttia suhteessa viimeisimpään arvioon edellisen vuoden BKT:stä kuudelta kuukaudelta, ja se maksetaan joka kuudes kuukausi, kunnes neuvosto arvioi, että asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tuloksellisia toimia SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla esitetyn vaatimuksen noudattamiseksi.

2. Jokaisella sakon määräämistä seuraavalla kuuden kuukauden jaksolla siihen asti, kun päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta on kumottu, neuvosto arvioi, onko kyseinen osallistuva jäsenvaltio toteuttanut tuloksellisia toimia SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla esitetyn neuvoston vaatimuksen noudattamiseksi. Tässä puolivuosittaisessa arvioinnissa neuvosto päättää SEUT 126 artiklan 11 kohdan mukaisesti tehostaa seuraamuksia, jollei kyseinen osallistuva jäsenvaltio ole noudattanut neuvoston vaatimusta.”

11) Korvataan 14 ja 15 artikla seuraavasti:

”14 artikla

1. Neuvosto voi SEUT 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumota SEUT 126 artiklan 11 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut seuraamukset sen mukaan, miten merkittävästi kyseinen osallistuva jäsenvaltio edistyy liiallisen alijäämän korjaamisessa.

15 artikla

Jos päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta SEUT 126 artiklan 12 kohdan mukaisesti kumotaan, neuvosto kumoaa kaikki voimassa olevat seuraamukset. Tämän asetuksen 12 artiklan nojalla määrättyjä sakkoja ei palauteta kyseiselle osallistuvalle jäsenvaltiolle.”

12) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

Edellä 12 artiklassa tarkoitetut sakot ovat unionin talousarvion yleisiä tuloja.”

12) Kumotaan 17 artikla.

13) Korvataan 17 a artikla seuraavasti:

”1. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus asetuksen muuttamiseksi. Komissio julkistaa kyseisen kertomuksen. Kertomuksessa on arvioitava tämän asetuksen tehokkuutta sen 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamisessa ja edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tiiviimmän koordinoinnin ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen varmistamisessa SEUT mukaisesti.

3. Kertomus toimitetaan edelleen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

14) Lisätään 17 b artikla seuraavasti:

”17 b artikla

Neuvosto antaa komission suosituksesta SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla tarkistetun suosituksen tai SEUT 126 artiklan 9 kohdan nojalla tarkistetun vaatimuksen jäsenvaltioille, joille on... päivänä...kuuta... [muutosasetuksen voimaantulopäivä] annettu SEUT 126 artiklan 7 kohdan nojalla suositus tai esitetty 126 artiklan 9 kohdan nojalla vaatimus ja jotka ovat toteuttaneet tuloksellisia toimia.

Neuvosto hyväksyy tarkistetun suosituksen tai vaatimuksen siinä yhteydessä, kun se hyväksyy nettomenouran asettamista koskevan suosituksen asetuksen (EU) [ennaltaehkäisevästä osiosta annettu asetus] 16 artiklan nojalla.”

15) Kumotaan liite.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä...,

Neuvoston puolesta *Puheenjohtaja*